О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 26202

гр. София, 29.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 16 състав,** в закрито заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **7870** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по искане на Г. Г. М. с ЕГН [ЕГН], подадено чрез адв. П.-М. М. Бозов, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-003002/16.06.2026 г. по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от Е. Л. Б., на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на Г. Г. М. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
По делото е постъпила административната преписка по издаване на оспорената заповед.
Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Искането за спиране на изпълнението е направено с подадената жалба от Г. Г. М. с ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. П.-М. М. Бозов, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-003002/16.06.2026 г. по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от Е. Л. Б., на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на Г. Г. М. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Жалбата, въз основа на която е образувано производството по оспорване на приложената ПАМ, е допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол и в срок. По делото към административната преписка не се съдържат доказателства за надлежно съобщаване на

оспорения акт на неговия адресат, жалбата е подадена в Административен съд София-град на 23.06.2026 г., във връзка с което съдът намира, че жалбата е подадена в срок. Следователно налице е висящност на процеса по оспорването й, при което направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата е допустимо.
Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения: .
Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Следователно предварителното изпълнение на актовете от вида на процесния е предвидено в закона. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК. Нормата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В конкретния случай искането за спиране на изпълнението на оспорената заповед е обосновано с обстоятелството, че изпълнението й причинява на жалбоподателя значителни неблагоприятни последици, изразяващи се в невъзможността му да изпълнява професионалните си и учебни ангажименти, а именно – същият е на 18 години, активна възраст, в която човек се стреми да се развива професионално. Сочи се, че всички позиции, по които е кандидатствал за работа оспорващият, изискват СУМПС и липсат на СУМПС ограничава достъпа му до възможностите за професионално развитие, сочи и се необходимост от мобилност за обучение, курсове, стажове и посоченото вече професионално развитие. Искането е обосновано и с обстоятелството, че жалбоподателят е сключил застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния автомобил един ден след установяване на нарушението и преди датата на издаване на оспорената заповед видно от Застрахователна полица № BG/01/126002049211 на ЗАД А. България, приложена към административната преписка, със срок на застраховката от 14:05 часа на 13.06.2026 г. до 24:00 часа на 13.06.2027 г., т.е. причината за служебното прекратената регистрация на автомобила е отстранима и вече е била отстранена.
Текстът на чл. 22 от ЗАНН указва, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. В настоящият случай целта на постановената ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата, както и да предотврати осъществяване на административни нарушения, свързани с движението по пътищата. С оглед на това защитените обществени отношения се характеризират с особена важност, доколкото управлението на МПС съставлява дейност с повишена опасност за живота и здравето на участниците в този процес. Част от законовите мерки, регламентиращи опазване на живота, здравето и имуществото на участниците в движението по пътищата, респективно репариране на претърпените от тях вреди е и императивно въведеното правило за наличие на

задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите по чл. 461, т. 1 от КЗ. Изпълнението на така въведеното императивно правило за поведение е скрепено със санкцията на разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. 1 от ЗДвП, съгласно която норма служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. От друга страна, обаче, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДвП служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите.
Безспорно всяко предварително изпълнение на административен акт може да причини неудобства и да засегне законни права и интереси на адресата. Действително допуснатото по силата на закона незабавно изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес. Следва да се посочи, че необходимостта от придвижване в пространството не е сред изчерпателно изброените в нормата основания за спиране, тъй като сама по себе си не води до извод, че от предварителното изпълнение на заповедта ще последва за адресата значителна или трудно поправима вреда. Твърденията в искането касаят предполагаеми ангажименти, които представляват бъдещи несигурни събития.
Независимо от това, обаче, във всички случаи съдът дължи преценка за спазване на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 от АПК. Следва да се има предвид, че предварителното изпълнение на административен акт има акцесорен (несамостоятелен) характер, тъй като е пряко обвързано с основния административен акт. Разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 от АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това гарантира осъществяването на преследваната от закона цел, без да се надхвърля необходимото за нейното постигане.
Административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като полицейският орган е установил при извършена проверка на 12.06.2026 г. около 23:13 часа в [населено място], че Г. Г. М. по [улица] А. М. срещу бл. 319 с посока на движение от ул. Свето Преображение към бул. А. М. управлява лек автомобил Р. М. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. В. М., като след направена справка с РСОД и ОДЧ-70 е установено, че водачът управлява МПС със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП при уведомление от Гаранционен фонд.
В случая с административната преписка са представени доказателства за наличието на нови обстоятелства по смисъла на чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК. Представена е Застрахователна полица № BG/01/126002049211 на ЗАД А. България за застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите от 13.06.2026 г. за МПС с рег. [рег.номер на МПС] , със срок на валидност от 14:05 часа на 13.06.2026 г. до 24:00 часа на 13.06.2027 г., както и справка АИС-КАТ-Регистрация, съгласно която служебно е възстановена регистрацията на процесното МПС лек автомобил Р. М. с рег. [рег.номер на МПС] на 13.06.2026 г. в 12:03 часа. Предвид представената застрахователна полица и на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП прекратената регистрация на пътното превозно средство е възстановена служебно след извършване на нарушението, за което е приложена процесната ПАМ, но преди издаване на същата.
По своята правна природа ПАМ е средство за защита на права и законни интереси на

други правни субекти, държавата и обществото. В случая допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта не постига реалния ефект на предварителното изпълнение. Настоящият съдебен състав намира, че при установените обстоятелства с предварителното изпълнение на процесната ЗППАМ се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, в степен, надхвърляща необходимото за постигане на преследваната от закона цел. Съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правни последици от установеното нарушение са неутрализирани, защитимият обществен интерес - безопасност на движението не е засегнат и целта на предвиденото в закона предварително изпълнение на принудителната мярка е вече постигната. Разпореждането за предварително изпълнение (в т.ч. и допуснатото по закон) не може да съществува самостоятелно – то обслужва ефикасността на основния акт, като позволява той да породи правни последици преди окончателното му влизане в сила. След като регистрацията на МПС е възстановена, предварителното изпълнение на мярката до решаване на спора по същество единствено уврежда правната сфера на жалбоподателя. В конкретния случай се установява, че дейността е приведена в съответствие с нормативното предписание и рискът за обществения ред е отпаднал. Продължаването на изпълнението на ПАМ спрямо водача се превръща в несъразмерна тежест, която не преследва легитимни цели, а придобива характер на санкция. Изложеното води до извод, че предварителното изпълнение на оспорения акт, при възстановена регистрация на МПС, би могло да доведе до настъпването за жалбоподателя на значителна и трудно поправима вреда. Налице е основание по чл. 166, ал. 4 АПК във връзка с чл. 166, ал. 2 АПК за спиране предварителното изпълнение на акта.

В тази връзка е най-новата категорична и непротиворечива практика на Върховен административен съд, примерно Определение № 4296 от 20.04.2026 г., постановено по адм.д. № 2833/2026 г. по описа на ВАС, Определение № 4283 от 20.04.2026 г., постановено по адм.д. № 1775/2026 г. по описа на ВАС, Определение № 3949 от 08.04.2026 г., постановено по адм.д. № 3450/2026 г. по описа на ВАС, Определение № 3926 от 07.04.2026 г., постановено по адм.д. № 3506/2026 г. по описа на ВАС, Определение № 3607 от 31.03.2026 г., постановено по адм.д. № 2899/2026 г. по описа на ВАС и редица други.

Във връзка с горното съдът намира, че са налице предпоставките за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП Административен съд София- град, Трето отделение, 16 състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-003002/16.06.2026 г. по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от Е. Л. Б., на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на Г. Г. М. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град, до Върховен административен съд на Република България.